

آزادی در مسیح

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: غلاطیان باب ۵ آیات ۱ تا ۱۵؛ اول قرنتیان باب ۶ آیه ۲۰؛ رومیان باب ۸ آیه ۱؛ عبرانیان باب ۲ آیات ۱۴ و ۱۵؛ رومیان باب ۸ آیه ۴، باب ۱۳ آیه ۸.

آیه حفظی: «زیرا که شما ای برادران به آزادی خوانده شده‌اید؛ اما زنهار آزادی خود را فرصت جسم مگردانید، بلکه به محبت، یکدیگر را خدمت کنید». ترجمه تفسیری: برادران عزیز خدا به شما آزادی عطا کرده است اما آزادی نه برای پیروی از خواسته های نفستان بلکه برای محبت کردن و خدمت کردن به یکدیگر. (غلاطیان باب ۵ آیه ۱۳).

پولس در غلاطیان باب ۲ آیه ۴، بطور خلاصه به اهمیت مراقبت از «آزادی» که در عیسی مسیح داریم، اشاره می‌کند. اما منظور پولس از «آزادی» که غالباً از آن سخن بعمل می‌آورد چیست این آزادی شامل چه چیزی است؟ این آزادی تا کجا پیش می‌رود؟ آیا در آزادی محدودیتی وجود دارد؟ و آزادی در مسیح چه ارتباطی با شریعت و احکام دارد؟ پولس با اشاره به دو خطر به غلاطیان هشدار داده و به این سوالات واکنش نشان می‌دهد. خطر اول قانونگرایی یا اعتقاد متعصبانه به رعایت احکام منظور استحصال رستگاری است. مخالفان پولس در غلاطیه بشدت تلاش میکردند تا با رفتار و کردار خود لطف و رحمت خدا را کسب کنند زیرا بینش خود را از ماهیت فریضه رهایی بخش مسیح و رستگاری او از دست داده بودند؛ همان آزادی که پیش از این بواسطه ایمان در مسیح بدست آورده بودند. تهدید دوم گرایش به تجاوز به آزادی که مسیح برای ما خریداری کرده بود با لغزش به انحطاط. کسانی که این دیدگاه را دارند، به اشتباه فرض کرده اند که آزادی متضاد با شریعت است.

هم احکام گرائی و هم انحطاط گرائی مخالف آزادی هستند، زیرا هر دو به یک میزان پیروان خود را در شکلی از بردگی و محدودیت نگاه می‌دارند. اگرچه، درخواست

و التماس پولس از غلاطیان ثابت قدم بودن و استواری در آزادی حقیقی است که حق منصفانه ایشان در مسیح است.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۹ سپتامبر آماده شوید.

۳ سپتامبر

یکشنبه

مسیح ما را آزاد کرده است

«پس به آن آزادی که مسیح ما را به آن آزاد کرد، استوار باشید و باز در یوغ بندگی گرفتار مشوید» (غلاطیان باب ۵ آیه ۱).

مانند فرمان صف‌آرایی رهبر یک ارتش به نیروهای تحت فرمان خود، پولس غلاطیان را مکلف می‌سازد تا آزادی خود را در مسیح واگذار نکنند. لحن آمرانه و تند پولس باعث می‌شود سخنانش تقریباً از نوشته خارج و به عمل تبدیل شوند. در واقع، به نظر می‌رسد این دقیقاً همان چیزی است که پولس قصد آن را داشت. اگرچه این آیه از نظر موضوعی با آنچه پیش از آن آمده و پس از آن می‌آید مرتبط می‌باشد، عدم ساختار درست در زبان یونانی نشان می‌دهد که پولس قصد داشت این آیه مانند تابلویی بزرگ خودنمایی کند. آزادی در مسیح تمامی بحث پولس را خلاصه می‌کند و غلاطیان در خطر از دست دادن آن قرار داشتند.

غلاطیان باب ۱ آیات ۳ و ۴، باب ۲ آیه ۱۶ و باب ۳ آیه ۱۳ را بخوانید. برخی از استعاره‌هایی که در این آیات بکار رفته‌اند کدامند و آن‌ها چگونه به درک ما از آنچه مسیح برای ما انجام داده است، کمک می‌کنند؟

سخنان پولس، «به آن آزادی که مسیح ما را به آن آزاد کرد» (غلاطیان باب ۵ آیه ۱)، ممکن است توصیه کند که اودر اینجا استعاره‌ای دیگر در ذهن دارد. جمله بندی پولس در این عبارت مشابه قاعده ای است که در آزاد کردن مذهبی اسیران (عتق) بکار رفته است. از آنجایی که بردگان از هیچ حق قانونی برخوردار نبودند، چنین فرض می‌شد که یک الهه یا رب قادر به خریدن آزادی ایشان بود و در عوض، برده اگرچه واقعاً آزاد بود، از نظر قانونی به آن الهه یا رب تعلق داشت. مطمئناً از نظر عملی این روند خیالی بود؛ اما این برده بود که برای آزادی خود، پول را به خزانه معبد پرداخت می‌کرد. برای مثال، شیوه و قاعده ای را در نظر بگیرید که در یکی از قریب به یکهزار کتیبه‌ای که در معبد هاتف آپولو در دلفی کشف شد و تاریخش به ۲۰۱ پیش از میلاد مسیح تا ۱۰۰ پس از

میلاذ مسیح بازمی‌گشت: «آپولو هاتف، برای آزادی، یک برده زن را از سوسیوس امفیسا (Sosibus of Amphissa) به نام نایسیا Nicaea خریداری نمود... به واسطه خرید، نایسیا برای آزادی که بدست آورده بود به آپولو وقف شد.» - بن ویتزینگتون سوم، در باب فیض در غلاطیه که از مرجع زیر اقتباس گردیده است.

Ben Witherington III, *Grace in Galatia* (Grand Rapids, Mich.: William B. Eerdmans Publishing Company, 1998), p. 340

این قاعده شباهتی اساسی با اصطلاحات پولس دارد، اما یک تفاوت اساسی نیز وجود دارد. در استعارة پولس هیچ چیز خیالی وجود ندارد. ما خود هزینه خرید را فراهم نکردیم (اول قرنیتان باب ۶ آیه ۲۰، باب ۷ آیه ۲۳). این مبلغ برای ما بسیار بالا بود. ما قدرت نجات خود را نداشتیم، اما عیسی شفاعت کرد و کاری را که ما قادر به انجامش برای خود نبودیم، انجام داد (دست کم نه با تسلیم زندگی‌مان). او جریمه گناهان ما را پرداخت کرد و از این جهت ما را از قید محکومیت آزاد نمود.

به زندگی خود بنگرید. آیا هرگز به این می‌اندیشید که می‌توانستید خود را نجات بدهید؟ پاسختان باید چه چیزی درباره میزان قدردان بودنتان برای آنچه در عیسی به ما داده شده است، به شما بگوید؟

۴ سپتامبر

دوشنبه

ماهیت آزادی مسیحی

دستور پولس مبنی بر ثابت قدم بودن در آزادی فقط برای گروه خاصی نبود بلکه برای تمام ایمانداران در هر دوره و زمان بود. بیانیه ای از حقیقت مقدمتاً ذکر میشود: «مسیح ما را رهایی بخشیده است». چرا مسیحیان باید برای آن آزادی که یافته اند محکم بایستند؟ بخاطر اینکه مسیح پیش از این و هم اکنون به آنان آزادی و رهایی عطا فرموده است. با کلامی دیگر رهایی ما نتیجه آن چیزی است که مسیح پیش از این برای ما فراهم آورده است.

این الگوی بیان حقیقت که با هشدار و اندرز دنبال شده است، از شاخصه های مکاتبات در رساله‌های پولس می‌باشد (اول قرنیتان باب ۶ آیه ۲۰، باب ۱۰ آیات ۱۳ و ۱۴؛ کولسیان باب ۲ آیه ۶). برای مثال، پولس در باب ۶ رومیان، چندین اظهار تحلیلی در باره واقعیت‌های وضعیت ما در مسیح ارائه می‌دهد، از جمله «این را می‌دانیم که انسانیت کهنه ما با او مصلوب شد» (رومیان باب ۶ آیه ۶). پولس سپس می‌تواند بر پایه این حقیقت، اندرز هشدارگونه واجب را ارائه دهد، «پس گناه در جسم فانی شما حکمرانی نکند تا هوسهای آن را اطاعت نمایید» (رومیان باب ۶ آیه ۱۲). ضرورتاً پولس با روش خود

میگوید «آنگونه که باید یک مسیحی واقعی باشید». طریقه زندگی معنوی و اخلاقی انجیل به ما می گوید که بار سنگینی بر دوش بگذارید تا ثابت کنید که فرزندان خدا هستید. در عوض، ما هر آنچه انجام می دهیم به این دلیل است که فرزندان او هستیم.

مسیح ما را از بند چه چیزی آزاد کرده است؟ رومیان باب ۶ آیات ۱۴ و ۱۸، باب ۸ آیه ۱؛ غلاطیان باب ۴ آیات ۳ و ۸، باب ۵ آیه ۱؛ عبرانیان باب ۲ آیات ۱۴ و ۱۵.

استفاده از واژه آزادی برای توصیف زندگی مسیحی، بیشتر از هر جای دیگر کتاب عهد جدید، در رساله های پولس یافت می شود. واژه آزادی و واژه های هم ریشه آن ۲۸ بار در رساله های پولس آمده و در مقایسه در جاهای دیگر تنها ۱۳ بار، بکار برده شده است. منظور پولس از آزادی چیست؟ نخست اینکه، آزادی مفهومی صرفاً خیالی و فرضی نیست. آزادی به آزادی سیاسی، اقتصادی یا آزاد زندگی کردن هر گونه که خوشایندمان باشد، اشاره ندارد. بالعکس، این نوعی آزادی است که در رابطه ما با عیسی مسیح ریشه دارد. موضوع نشان می دهد که پولس به آزادی از اسارت و محکومیت مسیحیتی گرفته شده از شریعت اشاره دارد، اما آزادی ما شامل چیزهای بسیار بیشتری می شود. و آن آزادی از گناه، مرگ ابدی و شیطان است.

«وجود و هستی بشریتی که از عیسی مسیح تهی است با اسارت توصیف می شود - اسارت شریعت، عناصر شیطانی حاکم بر جهان، گناه، جسم و شیطان. خدا پسرش را به این جهان فرستاد تا سلطه این برده داران را از بین برد.» - تیموتی جورج، غلاطیان صفحه ۳۵۴.

Timothy George, Galatians, p. 354

شما احساس می کنید در زندگی برده چه چیزهایی هستید؟ غلاطیان باب ۵ آیه ۱ را به یاد بسپارید و از خدا بخواهید آزادی در مسیح را برای شما به یک واقعیت در زندگی مبدل سازد.

۵ سپتامبر

سه شنبه

عواقب خطرناک احکامگرایی (غلاطیان باب ۵ آیات ۲ تا ۱۲)

روشی که پولس در غلاطیان باب ۵ آیات ۲ تا ۱۲ معرفی می کند، نشان دهنده اهمیت است از آنچه که می خواهد بگوید. «بنگرید»، «بشنوید!»، «سخنان مرا ملاحظه کنید!»، «من پولس

به شما می‌گویم.» پولس ما را فریب نمی‌دهد. او با استفاده امری از فعل (بنگرید)، نه تنها توجه کامل خوانندگان خود را جلب می‌کند، بلکه حتی اعتبار و اقتدار رسالتی خویش را تداعی می‌کند. او می‌خواهد که آن‌ها درک کنند که اگر قرار باشد غیر یهودیان برای نجات تسلیم ختنه شدن بشوند، پس غلاطیان باید عواقب خطرات این تصمیم خود را تشخیص بدهند.

غلاطیان باب ۵ آیات ۲ تا ۱۲ را بخوانید. پولس در مورد مسئله کلی ختنه، نسبت به چه چیزی هشدار می‌دهد؟

نخستین عاقبت تلاش برای بدست آوردن لطف خدا با تن دادن به ختنه این است فرد را به نگه داشتن تمامی شریعت ملزم می‌کند. زبان پولس در آیات ۲ و ۳ شامل بازی زیبایی با کلمات می‌باشد. او می‌گوید، مسیح به آن‌ها منفعت نخواهد رساند (ophelesei)؛ در عوض آن‌ها در برابر شریعت متعهد می‌شوند (opheiletes). اگر فردی بخواهد بر طبق شریعت زندگی کند، نمی‌تواند احکامی را با خواست خود انتخاب و اطاعت نماید. یا همه یا هیچ. دوم، آن‌ها باید از مسیح «جدا» بشوند. تصمیم برای عادل شمرده شدن با اعمال، درعین حال مستلزم انکار راه خدا در عادل شمردن از طریق مسیح می‌باشد. «نمی‌توانید هر دو طریق را داشته باشید. دریافت مسیح به موجب تصدیق اینکه نمی‌توانید خودتان را نجات بدهید و سپس در نتیجه ادعای توانایی‌تان ختنه شدن، غیر ممکن می‌باشد.» - جان آر. دابلیو. اسکات، که از مرجع زیر اقتباس گردیده است.

John R. W. Stott, *The Message of Galatians* (Leicester, England: InterVarsity Press, 1968), p. 133

مخالفت سوم پولس با ختنه این است که مانع رشد روحانی می‌شود. قیاس او از دونده‌ای است که پیشرفتش به سوی خط پایان به طور عمد مورد خرابکاری قرار گرفته است. در واقع، واژه ترجمه شده به «منحرف شدن» (آیه ۷) در چرخه‌های نظامی برای اشاره به «تخریب یک جاده یا پل یا قرار دادن مانعی در مسیر دشمن برای متوقف نمودن پیشروی او،» استفاده می‌شد. برگرفته از مرجع زیر.

The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 978 -

در نهایت، ختنه وجهه صلیب را مخدوش می‌سازد. چگونه؟ پیام ختنه شدن بر این دلالت دارد که شما می‌توانید خودتان را نجات بدهید؛ به این ترتیب، برای غرور بشری متملقانه می‌باشد. اگرچه پیام صلیب غرور بشر را جریحه دار میکند، چرا که باید اذعان نماییم که کاملاً وابسته به عیسی هستیم.

پولس از دست این افراد بدلیل اصرارشان بر ختنه چنان خشمگین است که می‌گوید آرزو دارد چاقو لغزش کند و آن‌ها خود را عقیم نمایند! این سخنان تند و خشن هستند اما لحن پولس در واقع میزان دید جدی وی به موضوع را نشان می‌دهد.

آزادی نه بی بندوباری (غلاطیان باب ۵ آیه ۱۳)

غلاطیان باب ۵ آیه ۱۳ نقاط عطف مهم کتاب غلاطیان را مشخص می‌کند. در حالی که پولس تا این مرحله کاملاً بر محتوای دینی پیامش تمرکز داشت، اکنون رو به مسئله رفتار مسیحی می‌آورد. انسان که با اعمال شریعت نجات نیافته است، چگونه باید زندگی کند؟

پولس قصد داشت غلاطیان را از ارتکاب به کدام سوءاستفاده‌های بالقوه آزادی، باز دارد؟ غلاطیان باب ۵ آیه ۱۳.

پولس به خوبی از سوءبرداشت‌های بالقوه‌ای که همراه با تأکید وی بر فیض و آزادی که ایمانداران در مسیح دارند، به خوبی آگاهی داشت (رومیان باب ۳ آیه ۸، باب ۶ آیات ۱ و ۲). اگرچه، مشکل انجیل پولس نبود، بلکه تمایل انسان برای خوشگذرانی و هوسرانی بود. صفحات تاریخ پر از روایات مردم، شهرها و ملت‌هایی می‌باشد که فساد و تنزل آنان به ورطه مهلک اخلاقی مستقیماً به عدم پرهیزگاری آنان مربوط بود. چه کسی این تمایل را در زندگی خود تجربه نکرده است؟ به این دلیل است که پولس با وضوح بسیار پیروان مسیح را فرا می‌خواند که از افراط در جسم اجتناب کنند. در واقع، او می‌خواهد که آن‌ها متضاد این را انجام بدهند، یعنی «با محبت یکدیگر را خدمت کنند.» همانطور که هر کسی که دیگران را با محبت خدمت می‌کند، می‌داند که این چیزی است که تنها می‌تواند از طریق کنترل نفس و مرگ به شهوترانی اتفاق بیافتد. کسانی که به جسم خود ظلم می‌کنند، کسانی نیستند که مایل به خدمت به دیگران باشند. بلکه برعکس آن است. از این رو، آزادی ما در مسیح بدین معنی نیست که خود را به اسارت دنیا در آوریم، بلکه فراخوانی به نوع جدیدی از خدمت است که وظیفه خدمت به دیگران از روی محبت است. این «فرصتی برای محبت به همسایه بدون هیچ تأخیر و امکان ایجاد جوامع انسانی بر پایه از خود گذشتگی دو طرفه به جای طلبیدن قدرت و مقام می‌باشد.» - سم کی. ویلیامز، در باب غلاطیان که از مرجع زیر اقتباس شده است.

Sam K. Williams, Galatians (Nashville, Tenn.: Abingdon Press, 1997), p. 145

بدلیل آشنایی ما با مسیحیت و جمله‌بندی ترجمه‌های امروزی غلاطیان باب ۵ آیه ۱۳، غفلت نمودن از قدرت شگفت‌انگیز این واژگان ممکن است باعث لغزش ما شده و ما را به همان چاله ای بیندازد که غلاطیان در آن افتاده بودند. نخست، نسخه یونانی آیات نشان می‌دهد که محبتی که این نوع خدمت را بر می‌انگیزد، محبت معمولی بشری نمی‌باشد - این غیر ممکن خواهد بود؛ محبت بشری بسیار مشروط می‌باشد. پولس در

نوشته خود در این باب بزبان یونانی از حرف تعریف قبل از واژه محبت الهی استفاده میکند که تنها از طریق روح القدس آنرا دریافت میکنیم. (رومان باب ۵ آیه ۵). تعجب واقعی بر این حقیقت استوار است که واژه ترجمه شده به صورت «خدمت»، واژه یونانی برای «اسیر بودن» می‌باشد. آزادی ما برای خودمختاری نمی‌باشد، بلکه برای اسارت دو جانبه نسبت به یکدیگر بر اساس محبت خدا است.

با خود رو راست باشید: آیا تابحال فکر کرده‌اید که می‌توانید از آزادی که در مسیح دارید، برای کمی خوشگذرانی در گناه بکار ببرید؟ چه چیز بسیار بدی در مورد این طرز تفکر وجود دارد؟

۷ سپتامبر

پنجشنبه

به تحقق رسیدن احکام (غلاطیان باب ۵ آیات ۱۳ تا ۱۵)

نظریات منفی پولس درباره «بجا آوردن تمامی شریعت» (غلاطیان باب ۵ آیه ۳) را چگونه با اظهار مثبت وی درباره «محقق شدن احکام» (غلاطیان باب ۵ آیه ۱۴) تطبیق می‌دهید؟ رومیان باب ۱۰ آیه ۵؛ غلاطیان باب ۳ آیات ۱۰ و ۱۲، باب ۵ آیه ۳ را با رومیان باب ۸ آیه ۴، باب ۱۳ آیه ۸ و غلاطیان باب ۵ آیه ۱۴ مقایسه کنید.

بسیاری تضاد میان نظریات منفی پولس درباره «بجا آوردن تمامی شریعت» و توضیحات مثبتش در مورد «کامل شدن تمامی شریعت» را متناقض دیده‌اند. اما آن‌ها در واقع چنین نیستند. راه‌حل در این واقعیت است که پولس عمداً از هر کدام از این جملات برای ایجاد تمایزی مهم میان دو روش متفاوت تعریف رفتار مسیحی در رابطه با شریعت، استفاده می‌کند. برای مثال، قابل توجه است وقتی که پولس به گونه‌ای مثبت به نگر داشتن مسیحی احکام اشاره می‌کند، هرگز آن را به عنوان «انجام دادن شریعت» بیان نمی‌کند. او این عبارت را برای اشاره منحصرأ به رفتار نادرست کسانی که زیر شریعت زندگی می‌کنند و در تلاش برای بدست آوردن تأیید خدا با «انجام» آنچه شریعت می‌طلبد، حفظ می‌کند. این موضوع دلالت نمی‌کند که کسانی که نجات در مسیح را یافته‌اند، اطاعت نمی‌کنند. هیچ چیز نمی‌تواند بیشتر از این از حقیقت دور باشد. پولس می‌گوید آن‌ها شریعت را «کامل» می‌کنند. منظور او این است که رفتار حقیقی مسیحی بسیار بیشتر از اطاعتی ظاهری از تنها «انجام» شریعت می‌باشد؛ بلکه شریعت را «کامل» می‌کند. پولس از واژه کامل کردن استفاده می‌کند زیرا این فراتر از تنها «انجام دادن» می‌باشد. این نوع اطاعت

ریشه در عیسی دارد (متی باب ۵ آیه ۱۷ را ببینید). این ترک شریعت نیست، بلکه راهی است که از طریق آن ایماندار می‌تواند نیت و معنای تمامی شریعت را تجربه نماید.

بر طبق گفته پولس، معنای کامل شریعت در کجا یافت می‌شود؟ لایوان باب ۱۹ آیه ۱۸؛ مرقس باب ۱۲ آیات ۳۱ و ۳۳؛ متی باب ۱۹ آیه ۱۹؛ رومیان باب ۱۳ آیه ۹؛ یعقوب باب ۲ آیه ۸.

اگرچه بیان پولس در غلاطیان نقل قولی از کتاب لایوان می‌باشد، در نهایت ریشه در استفاده عیسی از لایوان باب ۱۹ آیه ۱۸ دارد. اگرچه عیسی تنها معلم یهودی نبود که به لایوان باب ۱۹ آیه ۱۸ به عنوان خلاصه کل شریعت اشاره کرد. ربای یا خاخام هیلل (Rabbi Hillel) که حدود یک نسل پیش از عیسی می‌زیست، گفت، «آنچه برای شما نفرت‌انگیز است، نسبت به همسایه‌تان انجام ندهید؛ این تمامی شریعت است.» اما دیدگاه عیسی کاملاً متفاوت بود (متی باب ۷ آیه ۱۲). نه تنها این مثبت‌تر می‌باشد، بلکه همچنین نشان می‌دهد که شریعت و محبت ناسازگار نیستند. بدون محبت، شریعت تهی و سرد است؛ بدون شریعت، محبت هیچ جهتی ندارد.

کدام آسان‌تر است و چرا: محبت به دیگران یا در واقع اطاعت از ده فرمان؟ پاسخ‌های خود را در کلاس مطرح کنید.

۸ سپتامبر

جمعه

تفکری فراتر: «ایمان اصیل همواره با محبت عمل می‌کند. هنگامی که به جلجتا نگاه می‌کنید، بخاطر این نیست که روح خود را به عدم انفعال وادارید و نه اینکه برای خود لالایی بخوانید تا بخواهید، بلکه برای ایجاد ایمان در مسیح است، ایمانی که در پالایش روح از لجن‌زار خودخواهی کار می‌کند. وقتی که با ایمان رابطه خود را با مسیح حفظ می‌کنیم، کارمان تازه شروع شده است. همه انسان‌ها عادات فاسد و گناهکاری دارند که باید بوسیله نپردی شدید از میان بروند. هر فرد باید در نبرد ایمان مبارزه کند. اگر کسی پیرو مسیح باشد، نمی‌تواند در معامله تند، سنگدل و عاری از همدردی باشد. او نمی‌تواند در گفتار خود خشن و بی‌ادب باشد. نمی‌تواند پر زرق و برق و خود اتکا باشد. او نمی‌تواند از خود راضی باشد یا از کلمات خشن، و سرزنش آمیز و تقبیح کننده استفاده کند.

«کار محبت از کار ایمان سرچشمه می‌گیرد. دین مبتنی بر کتاب مقدس به معنی کار

مداوم می‌باشد. 'بگذارید نور شما بر مردم بتابد تا اعمال نیکوی شما را دیده، پدر شما را که در آسمان است تمجید نمایند.' 'پس ای عزیزان من چنانکه همیشه مطیع می‌بودید، نه در حضور من فقط بلکه بسیار زیادتر الآن وقتی که غایم، نجات خود را به ترس و لرز بعمل آورید.' ما باید در کار خوب غیور باشیم؛ مراقب باشید که کار خوب را حفظ کنید. و شاهد حقیقی می‌گوید، 'من از اعمال تو آگاهم.'

«در حالی که صحیح است که اعمال زیاد ما به تنهایی نمی‌توانند نجات را تضمین کنند، همچنین حقیقت دارد که ایمانی که ما را با مسیح متحد می‌سازد، روح را به فعالیت درمی‌آورد.» - الن جی. وایت، برگرفته از مرجع زیر.

Ellen G. White Comments, The SDA Bible Commentary, vol. 6, p. 1111

سوالاتی برای بحث

۱. در کلاس، پاسخ‌هایتان به پرسش آخر مطالعه روز پنجشنبه را بار دیگر مطرح کنید. بیشتر افراد کدام مورد را آسان‌تر می‌دانند و چرا؟ پاسخ شما چه حقایق مهمی را به شما درباره معنای کامل کردن شریعت ارائه می‌دهد؟
۲. پولس می‌گوید که ایمان از طریق محبت «عمل می‌کند.» منظور او چیست؟
۳. ایده بدنال استفاده از آزادی‌تان در مسیح بودن برای ارتکاب به گناه را بررسی نمایید. چرا انجام چنین کاری بسیار آسان است؟ با این وجود، هر زمان که انسان به این صورت فکر می‌کند، در چه دامی می‌افتد؟ (اول یوحنا باب ۳ آیه ۸ را ببینید.)

خلاصه: آزادی یکی از واژگان محبوب پولس برای تعریف انجیل می‌باشد. شامل آنچه مسیح برای آزادی ما از اسارت جهان برای ما انجام داده است و همچنین چگونگی فراخوانده شدنمان به داشتن زندگی مسیحی می‌باشد. اگرچه ما باید مراقب باشیم که آزادی‌مان منتهی به احکام پرستی یا بی‌بندوباری نشود. مسیح ما را آزاد نکرد تا بتوانیم به خودمان خدمت کنیم، بلکه تا زندگی خود را وقف خدمت به همسایگانمان نمائیم.